

فکر و هدف

فکر و هدف

تألیف: آیت الله سید مرتضی مجتبه‌ی سیستانی

سنديکار : سجاد علی سروهي

مؤلف وبسایت

WWW.ALMONJI.COM

Email: info@almonji.com

فکر جي اهمیت

هر انسان جي ذهن ۾ اهڙا خزانه ۽ قيمتي گوهر موجود هوندا آهن جن کي هو سوچ ۽ فکر جي ذريعي حاصل ڪري سگهندو آهي پر ڏک جي ڳالهه آهي جو ڪجهه ماڻهو پنهنجي اندر ۾ موجود انهن قيمتي ۽ اٿلي خزانن مان فائدو حاصل ڪرڻ بدران متئه ۾ لکل مال ۽ خزانن جي ڳولا ۾ نکري پوندا آهن.

جيڪڏهن انهن ماڻهن کي اها خبر پئجي وڃي ته اللہ پاڪ زمين ۾ دفن ٿيل خزانن کان وڌيڪ خزاننا انهن جي وجود ۾ رکيا آهن ته هو ڪڏهن به پنهنجي عمر کي متئه ۾ اڏائڻ ۾ ضایع نه ڪندا اهي ماڻهو مال ۽ دولت حاصل ڪرڻ لاءِ زمين کوئيندا آهن ۽ توپا درياهن ۽ سمنبن جي تهه ۾ موجود جواهرن کي حاصل ڪراڻ لاءِ ٿپي هئندا آهن جڏهن ته مومن

ئە نىك ماظھو حقيقى خزانى كى حاصل ڪرڻ لاءِ پنهنجي
فکر جي گھري سمند ۾ غوطه ور ٿيندا آهن.
مولالى علي عليه السلام جن نهج البلاغه ۾ فرمائى ٿا:
"المُؤْمِنُ مَغْمُورٌ بِفِكْرِهِ" (۱)
مومن پنهنجي فکر ۾ ٻڌل هوندو آهي.

مومن پنهنجي فکر جي درياء مان اهڙا قيمتي گوهر
حاصل ڪندو آهي جو سون ۽ چانديءَ جهڙا مادي خزانه ان جو
مقابلو ٿا ڪري سگهن اهو پنهنجي افڪار جي ذريعي اهڙا
قيمتى گوهر حاصل ڪندو آهي جيڪي هميشه لاءِ هوندا آهن
جن جي واقعى قيمت آخرت ۾ اهميت جو سبب ٿيندي آهي.
افڪار ۾ ٻڌي وجڻ روح کي تقويت ڏيندو آهي ۽ لکيل
خزانن کي حاصل ڪرڻ لاءِ روح کي تيار ڪندو آهي. سوچ ۽
فکر جي ذريعي اوھان جي روح ۽ نفس جي پرورش ٿيندي
آهي جهڙيءَ ريت جسماني ورزش جسم جي پرورش جو
سبب ٿيندي آهي ائين ئي مثبت سوچ ۽ فکر ڪرڻ انسان جي
روح ۽ نفس کي طاقت ڏيندي آهي چو ته فکر ڪرڻ انسان
لاءِ هڪ قسم جي سکيا آهي فڪر ڪرڻ سان انسان جا باطنى
حالات قوي ٿيندا آهن ۽ انسان جي روح جي قدرت ظاهر
ٿيندي آهي چو ته فکر روح جي کمال ۽ پروش جو سبب
ٿيندي آهي .

..... 1. نهج البلاغ كلمات قصار 335

فکر جي اذام

انسان کي گھرجي ته هو وهم ۽ خيالن جي دنيا مان
نکري حقیقت کي منهن ڏئي حقائق هن دنيا ۾ انسان کي
وهم ۽ گمان جي دنيا مان کي ڪري هڪ حقيري ۽ واقعي
مفکر بظائيندا آهن انهي ڪري حضرت عيسى فرمائين ٿا؛
عَوْدْ قُلْبَكَ الْفِكْرَ (1)

پنهنجي دل کي سوچ ۽ فکر جي عادت وجهو
فکر ڪرڻ سان فکر ۽ تمرڪز جي طاقت وڌي ويندي
آهي ۽ جڏهن فکر طاقتور ٿي وڃي ته وهم ۽ خيال ضعيف
ٿي ويندا آهن ۽ وهم ۽ خيال جي ڪمزور ٿيڻ ۽ فکر جي
طاقتور ٿيڻ سان شيطان ۽ دين جي دشمنن جون گمراه ڪندڙ
تبليغون ڪمزور ٿي وينديون آهن چوته جنهن به انسان جي
عادت، فکر ڪرڻ ہوندي اهو پنهنجي عقیدن ۽ معلومات
جي بنیاد ئي فکر کي قرار ڏيندو .

مولانا اميرالمنین جن فرمائين ٿا؛
لا عِلْمَ كَالْتَّفَگُرِ (2)

فکر جهڙو ڪو به علم نه آهي.

انسان جي ذهن ۾ موجود قيمتي خزانن ۾ غور ۽ فکر
ڪرڻ ۽ انهن مان فائدو حاصل ڪرڻ برك ماڻهن جي وصفن
منجهان هڪ وصف آهي، انهن جي فکر جي اذام ۽ ڪائنات

١. بحار الانوار ص ٣٢٩ تنبیهه الجواهر ٢٢٩/٢

٢. بحار الانوار ٤٠٩/٢٩ نهج البلاغه کلمات

۾ موجود شين جي سچاڻ سان انهن جي ايمان ۽ ڀقين ۾ واده
ٿيندي آهي انهيءَ ڪري انهن جي فکر پکڙيل ۽ بي رونق نه
آهي. پاڻ سڳورن مولا علی کي فرمایو:
مِنْ صِفَاتِ الْمُؤْمِنِ أَنْ يَكُونَ حَوَالَ الْفِكْرِ. (١)
مومن جي صفت منجهان هڪ صفت هيءَ آهي ته هو
دگهي سوچ رکندو آهي
اهي فکر جي اذام سان پنهنجي روح کي بلنديءَ تي وٺي
ويندا آهن ۽ بلند هدف رکندا آهن ۽ ان کان پوءِ مضبوط ارادو
۽ قوي همت حاصل ڪندا آهن هو قوي ۽ مضبوط ارادي
۽ فکر سان پنهنجي مقدس اهداف ۾ ڪاميابي حاصل ڪرڻ
لاءِ الله پاڪ کان مدد چاهيندا آهن

فکر جي اهميت جا ڪجهه راز

غور ۽ فکر هن دنيا جي حقايق ڏانهن هڪ ستوي وات
آهي جڏهن فکر معنوی مسائل ۾ دوام پيدا ڪري ته اها
انسان کي معنویت جي پاسي وٺي ويندي آهي فکر هڪ
سگه آهي جنهن جو نالو جذب ڪرڻ جي سگه آهي جيڪا
فکر ڪرڻ واري شخص ۽ ان مسئلي جي وج ۾ هڪ
واسطو آهي جنهن مسئلي جي باري ۾ فکر ڪئي ٿي وڃي
انھيءَ سگه جو وجود غور ۽ فکر جي اهميت جي ڳجهن
منجهان هڪ ڳجهه آهي انهيءَ سگه جي مطابق جڏهن انسان
چڱائين ۽ براين جي بابت سوچيندو آهي ته ان سگه جي

.....

٣١٠٦ < بحارات الانوار

ذریعی انسان هوریان هوریان انهن چگاین کی پاڻ ڏانهن
چکیندو آهي جن بابت هو سوچیندو آهي.

اها هڪ اهڙي حقیقت آهي جنهنجی اهلبیت جي روایات
۾ وضاحت ئئی آهي انهيءَ کري ئی پسندیده افکار ۽
انسان جي دل جي پاگیزگی ان جي زینت ۽ انسان جي اندر
جي نورانیت جو ڪارڻ آهن جهڙي طرح ناپسندیده ۽ بري
فکر انسان جي دل ۾ اوند اهي پيدا ڪندي آهي حضرت
اميرالمنين عليه السلام خطبه وسیله ۾ فرمائڻ ٿا؛
الفِکْرُ ثُورِثُ نُورًا وَالْغَفْلَةُ ظُلْمًا (١)

سوچ ۽ فکر نورانیت کی ۽ غفلت اونداهي کي پيدا
ڪندو آهي جيڪڏهن حق ۽ کمال جي ڳولا ڪرڻ لاءِ فکر
ڪئي وڃي ته پوءِ اها فکر حقیقت کي کولي ظاهر ڪندي
آهي ۽ فکر ڪرڻ واري لاءِ هن ڪائنات جي واقعیت کي
بيان ڪندي آهي اها پنهنجو پاڻ نورایت ۽ پاگیزگی کي
ایجاد ڪندي آهي پر انهن حقیقتن کان غافل رهڻ جي
صورت ۾ اها غفلت اونداهي ۾ ڌکاري ڇڏيندي آهي.

انسان جي دل ۾ غور ۽ فکر ڪرڻ کري پيدا ٿيڻ واريون
گھٹيون تبديليون ان کي عمل لاءِ تيار ڪنديون آهن انهيءَ
کري فکر ڪرڻ قوت عامله کي به ایجاد ڪري ٿي بس فکر
انسان کي نه رڳو مورد تفکر مسئلن کي انجام ڏيڻ لاءِ تيار
ٿي کري بلڪه فکر جي دوامر ۽ همشگي جي ڪري انسان

هه قوت عامله به ایجاد کري شي ئ ان کي عمل ڏانهن
چکيندي آهي ته جيئن سوچ ۽ فکر عملی طرح ظاهر شئ.
حضرت امام صادق فرمائين ٿا:
النَّفْكُرُ يَدْعُو إِلَى الْبِرِّ وَالْعَمَلِ بِهِ (١)
فکر کرڻ انسان کي چگاين ڏانهن ۽ چگاين تي عمل
کرڻ جي دعوت ڏئي ٿو
انسان جي تخليق ۽ پيدائش جي گجه ۽ ان جي پجاتيء
بابت سوچن انسان کي چڪائي ۽ عبوديت ۽ بندگي جو مقام
عطاء کري ٿو
توهان پنهنجي فکر جي ذريعي مقام عبوديت ۽ پنهنجي
وجود ۾ لکل عظيم سگه کي جاڳائي مقام فعليت ۾ آئي
سگهو ٿا.

گناه بابت سوچن جواهر

انسان هه چگي ۽ بُري نيك ۽ بد صفت جي پيدا ٿيڻ
جي آمادگي موجود هوندي آهي چگي ۽ بُري بابت سوچن ۽
فکر کرڻ ان جي فعليت ۽ ان کي انجام ڏيڻ هر تبديل
كري چڙيندي آهي پوءِ اها فکر امكان جي مرحله مان
نکري کري واقعيت جو لباس پھريندي آهي اها هڪ اهڙي
حقiqiet آهي جيڪا چڱن ۽ پسندideh ڪمن سان مخصوص نه
آهي يعني جهڙيءِ ريت انسان چگاين بايت سوچن سان انهن

ڏانهن مائل ٿيندو آهي ۽ انهن کي انجام ڏيندو آهي اهڙيءَ طرح حيواني لذتن ۽ گناهن بابت سوچڻ ۽ فکر ڪرڻ به انسان کي انهن جي طرف وٺي ويندي آهي ۽ پوءِ انسان انهن کي انجام ڏيندو آهي.

حضرت اميرالمؤمنين فرمائين تا:

منْ كُثُرَ فِكْرُهُ فِي الْمَعَاصِي، دَعَثُ إِلَيْهَا (1)
جيڪو گناهن بابت گھڻي فکر ڪري ته اها فکر ان کي انهن گناهن ڏانهن وٺي ويندي آهي.
اهڙيءَ ئي طرح هڪ بي فرمان ۾ ارشاد ٿيو آهي:
منْ كُثُرَ فِكْرُهُ فِي الْلَّذَاتِ، غَلَبْتُ عَلَيْهِ (2)
جيڪو لذتن بait گھڻو سوچي ته اهي ان تي غالب اچي وينديون آهن.

اهڙيءَ ريت انسان جي سوچ ۽ فکر ان جي مستقبل کي تبديل ڪري سگهي ٿي ۽ ان جي زندگيءَ ۾ عظيم تبديليون ۽ تحولات پيدا ڪري سگهي ٿي انهيءَ ڪري ئي اهليت جي من مو هي ندڙ فرمانن ۾ تفكر ۽ تعقل جي اهميت کي بيان ڪيو ويو آهي. ۽ پنهنجي چاهيندڙن ۽ پيروڪارن کي ان جي اهليت بابت وصيت فرمائي آهي.
ڇو ته چڱو عمل ۽ ڪردار اهم ۽ قيمتي موضوعات بابت سوچ ۽ فکر ڪرڻ جو نتيجو آهي.

فکر کرڻ ایمان ۽ یقین ۾ واد جو ڪارڻ آهي

ڪائنات جي نظام ۽ هن جهان جي مخلوقات بابت سوچڻ ۽ فکر کرڻ انسان جي دل ۾ ایمان ۽ یقین کي طاقت ڏيندو آهي. پوءِ ان پاک پالٿهار ۽ سڀني عقیدن تي یقین مضبوط ٿي ويندو آهي اڳ ۾ موجود اربين ستارن ۽ ان کان سواءِ اڳ ۾ موجود بيشمار ستارن جي تخليق ۽ پوءِ انهن جو هڪ منظم نظام مطابق حرڪت کرڻ هڪ مُدبر ۽ قادر خالق جي وجود جي هڪ واضح ۽ وڌي دليل آهي. انسان جي سوچ ڪائنات جي عظمت کي سمجھڻ کان قاصر آهي سجي ڪائنات جي محققن کي خلقت ڪائنات بابت تحقيق ڪندي اهڙن ڳجهن کي منهن ڏيو پيو جوانهن ان جي حقiqet کي درڪ کرڻ ۽ سمجھڻ کان جواب ڏئي ڇڏيو پر انهن اهڙيون واضح نشانيون ڏنيون جيڪي عقل وارن جي دليل کي حياتي ڏيندڙ آهن! جي ها هن ڪائنات جي عظمت بابت فکر کرڻ ڪائنات جي خالق قادر مهربان پالٿهار جي وجود مقدس تي ایمان ۽ یقین ۾ اضافي جو ڪارڻ آهي. اولياء خدا جي وصفن منجهان هڪ عالم ملڪوت سان دل لڳائڻ آهي اهي غور فکر ۽ سوچ جي ذريعي ڪائنات جي ڳجهن رمزن ۽ رازن کي ڳوليندا آهن اهي نه رڳو عالم ملڪوت ڏانهن منهن ڪندا آهن بلڪه اهي پنهنجن دوستن ۽ سچڻ کي به انهي شيء جي تلقين ۽ نصيحت ڪندا آهن.

حضرت لقمان جي پنهنجي پُتن کي کيل نصيحت ۾
آيو آهي:

أَطْلِ النَّفَرَ فِي مَلَكُوتِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ، فَقَفِي بِهَا وَاعِظًا لِقَلْبِكَ. (۱)

پنهنجي فکر کي آسمان زمين جبلن ۽ الله جي بيں خلق
کيل شين بابت دگھو ۽ طولاني کريو اهڙي قسم جي سوچ
۽ فکر توهان جي دل کي وعظ ۽ نصيحت جي لحاظ سان
ڪافي ٿيندي

ملکوت بابت دگھي فکر ڪرڻ (جنهن بابت لقمان
پنهنجي فرزندن کي وصيت ڪئي) جا گھٹا اثر آهن جو
جيڪڏهن انسان انهن کي انجام ڏيڻ جي توفيق پيدا کري ته
ان جي مستقبل ۾ وڌيون تبديليون ظاهر ٿينديون آهن چو ته
ملکوت ۽ آسمان ۽ زمين ۽ الله جي بيں مخلوقن جي بابت
فکر ڪرڻ سان اعتقاد ايجاد ٿيندو آهي.

قرآن مجید ۾ الله سائينء جو ارشاد آهي :

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاحْتِلَافِ النَّاسِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِأُولَئِي الْأَلْبَابِ × الَّذِينَ يَذَكُّرُونَ اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَى جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ مَا حَلَّفَ هَذَا بِاطِلًا سُبْحَانَ اللَّهِ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ - (۲)

بيشك زمين ۽ آسمان جي تخيلق ۽ ڏينهن ۽ رات جي اج
وچ ۾ عقل وارن لاء الله جي قدرت جون نشانيون آهن
جيڪي ماڻهو اٿندي ويہندي سُمهندي الله کي ياد ڪندا

آهن یه آسمان یه زمین جي تخلیق ھر غور یه فکر کندا
آهن ته پالظهار تون هي سپ (ھرو پرو) بیکار خلق نه کیا
آهن پالظهار تون پاک یه بینیاز آهین اسان کی دوزخ جي
عذاب کان محفوظ فرماء. انهن جو آسمان یه زمین جي خلقت
بابت غور یه فکر ڪڻ رڳو جنبه ملکي ناهی بلک جنبه
ملکوتی، کي به شامل ڪري ٿو یه ڪائنات جي مادي یه
ملکوتی خلقت ھر فکر ڪڻ سان پنهنجي ايمان یه یقين ھر
اضافو کندا آهن.

تفکر بصیرت یه دگھی سوچ

جو وسیلو آهي

انسان جيکو ڪم ڪڻ چاهي ان بابت غور یه فکر کان
ڪم وني ته ان جي پچائي یه نتيجي تائين پھچي ويندو یه ان
کي افسوس یه پیشمانی کي منهන نه ڏيٺو پوندو.

حضرت امير المنين پنهنجي سهطي ڪلام ھر فرمائنا تا:
إِذَا قَدَّمْتَ الْفِكْرَ فِي جَمِيعِ أَفْعَالِكَ، حَسُنْتَ عَوَاقِبَكَ فِي كُلِّ
أَمْرٍ. (۱)

جيڪڏهن هر ڪم ڪڻ کان پھريان ان بابت سوچو یه
فکر ڪريو ته هر ڪم ھر توهان جي عاقبت چڱي ٿيندي
چو ته هر ڪم بابت سوچڻ ان ڪم جي باري ھر بصیرت جو
سبب ٿئي ٿو اولياً خدا عظيم ماڻهو هئا اهي ماڻهو جيڪي
پالظهار جي بارگاه ھر ويجهڙائي جي نعمت رکندڙ هئا. خاندان

1. شرح غرر الحكم: 3/162.

وحي جي پُر فيض محضر ۾ حاضر رهندڙ هئا ۽ جيڪي انهن بزرگن جا حامي ۽ مددگار اصحاب هئا. اهي ڪنهن به ڪم ڪرڻ کان پهرين فکر جي وڌي نعمت مان فائدو وٺندا هئا جن چشمہ ولايت منجهان آب حیات پیتو جن خاندان عصمت ۽ وحي جي چمڪنڊڙ نورسان سان دل لڳائي. جنهن پنهنجي دل ۽ جان کي آل محمد جي علم سان روشن ۽ منور ڪيو. انهن الله پاڪ جي عظيم نعمت يعني فکر مان فائدو ورتو ۽ هو بيصرت ۽ دگهي ۽ سوچ دورانديشي جا مالڪ بطيجي ويا.

سيماڻ هدایت ۽ روشن فكري ۽ ڪنهن به ڳالهه جي حقiqet بابت ڄاڻ رڳو سوچ ۽ فکر سان ايجاد ٿيندي آهي. حضرت امير المؤمنين جي علم جي چوليون هڻنڊڙ سمند جو هڪ گوهر هي به آهي ته مولا جن فرمانئ ٿا:
لا بصيره لِمَنْ لَا فِكْرَ لَهُ. (۱)
ته جنهن وٽ فکر نه آهي ان وٽ بصيرت ۽ روشن بياني نه آهي

ان وٽ بصيرت ۽ ديد نه آهي ۽ ان جو جي ۽ نورانيت سان پريل نه آهي انهي ڪري جو سوچ ۽ فکر دل جي ڏوڙ، متيء ۽ زنگ کي لاهي ختم ٿي ڪري ۽ دل کي پاڪ ڪري ان جي اونداهي کي نوانيت ۽ بصيرت ۾ تبديل ڪندي آهي.

جهڙي ريت حُرُ (رضوان الله تعالى عليه) بىبى فاطمه جي احترام جي قائل هجڻ جي ڪري اهو سوچڻ تي مجبور ٿي ويو ته مولا حسين سان جنگ جوتن جو ان لاءِ ڪهڙو نتيجو نڪرندو بىبى زهراء صديقه ڪبرائي جي احترام جي قائل هجڻ جي ڪري ان سوچ ۽ فڪر ان کي گمراهيءَ ۽ ضلالت ۽ هلاكت کان چو تڪارو ڏياريءَ ان کي ڪربلا جي شهيدن جي قطار ۾ بيهاري ڇڏيو.

حُرُ غور ۽ فڪر ڪرڻ جي ڪري امام حسين کي جواب ڏين وقت ڪاوڙ ۽ تڪڙ بدران تحمل تواضع ۽ ڏاهپ مان ڪم ورتو انهيءَ مناسب سان اميرالمؤمنين جو هڪ ڪلام آهي جيڪو انسانن جي زندگي کي چو تڪارو ڏيندو آهي
 دَعِ الْحِدَّةَ وَتَفَكَّرْ فِي الْحُجَّةِ وَتَحْفَظْ مِنْ الْخَطَّلِ، تَأْمَنَ الْزَّلَلِ.
 (۱)

تڪڙ ڇڏيو ۽ دليل ۽ حجت مطابق فڪر ڪريو ۽ غلط ۽ باطل ڳالهه چوڻ کان پرهيز ڪريو ته جيئن چُڪ نه ڪريو.
 حُرُ به ائين ئي ڪيو ۽ بصيرت ۽ دگهي سوچ ذريعي پنهنجي مستقبل کي ثاھيائين جهڙيءَ طرح حر دقت سوچ غور ۽ فڪر کان ڪم ورتو جيڪڏهن سقيفي ۾ جمع ٿيڻ وارا دنيا پرست به ائين ئي پنهنجي عاقبت ۽ آخرت بابت سوچين ها ته سچ جي منهن تي ڏڪ جا ڪر نه ڇانجي ها پر افسوس صد افسوس

حضرت امیر المؤمنین بصیرت یه دگهی سوچ کی فکر
جی اثرن منجھان قرار ڏیندي فرمائن ٿا:
مَنْ فَكَرَ أَبْصَرَ الْعَاقِبَ. (١)

جیکو فکر کان ڪم وئي اهو پنهنجي عاقبت یه پُجاڻيءَ
کان ڄاڻو ٿي ويندو آهي
امير المؤمنين کان روایت آهي:
مَنْ طَالَتْ فِكْرَتُهُ، حَسْنَتْ بَصِيرَتُهُ. (٢)

جنهن جي فکر دگهی ۽ دقیق هجي ان جي بصیرت ۽ ديد
چڱي ٿي ويندي آهيچو ته جيڪڏهن فکر ۾ شخصي اغراض
۽ مقصدن جي ملاوت نه هجي ته اها صاف ۽ چتي آئيني
وانگر حقیقت کي چتو ڪري ڏکاريندی آهي .

حضرت امیر المؤمنین فرمائن ٿا:
الْفِكْرُ مِرَأَةٌ صَافِيَّةٌ (٣)

فکر هڪ چڻو ۽ صاف آئينو آهي جڏهن فکر هڪ صاف
شفاف آئيني وانگر توهان کي حيقیقت کان ڄاڻو ڪندي آهي
ته پوءِ ان فکر جي روزي کان فائدو وٺو .

1. شرح غرر الحكم ٢٤٢/٥

2. شرح غرر الحكم ٢٤٢..٥

3. امالی الطوسي ١١٤/٦ ۽ نحار الانور ٣٤/٢

فکر جو روزو

اسلام ۾ چُپ ۽ خاموشیءَ جي روزي جو وجود نه آهي
جئين ته رات جو کائڻ پيئڻ کان پرهيز ڪندي رات جي
روزي جي کا معني نه آهي پر جيڪي ماڻهو بلند عالي ۽
وڏن معنوی مقامن ۽ مرتبن کي حاصل ڪرڻ جي ڳولا ۾
آهن اهي چُپ جو روزو رکڻ بدران فکر جو روزو رکندا
آهن اهي پنهنجي ذهن کي بُري ۽ نا پاڪ فکر سان پليت
ناهن ڪندا اهو خاندان رسالت جي طرفان اسان تائين پهتل
هڪ حڪم آهي

حضرت امير المؤمنين جن فرمائڻا:
صِيَامُ الْقَلْبِ عَنِ الْفِكْرِ فِي الْأَثَمِ أَفْضَلُ مِنْ صِيَامِ الْبَطْنِ عَنِ
الطَّعَامِ. (۱)

دل جو گناهن بابت ۾ فکر کان رکيل روزو کاڌي پيتي
کان پرهيز ڪندي پيت جي روزي کان وڌيڪ فضيلت ٿو
رکي.

جيڪڏهن پنهنجي پاڻ کي بري سوچ سان ناپاڪ نه
ڪريون ته جھڙوڪ اهو گناهن ۽ برن ڪمن کان انشورنش ۽
بيمو آهي اهڙي صورت ۾ فکر هڪ صاف شفاف آئيني
جيابن توهان کي واقعيت ۽ حقiqت ڏيڪاريندی فکر جو
روزو انسان جي چوتڪاري لاءِ موثر ترين ۽ بهترین وات
آهي جيڪا ان جي اختيار ۾ آهي ۽ اهو روزو معنوی سير لاءِ

انسان کی ڪامياب ۽ ڪامران ڪندو آهي فکر جو روزو
انسان جي روح کي معنوی دنيا جي وسیع اپ ۾ اذار
ڪرائيندو آهي ۽ ان کي ترقی جي چوتیءَ تائين پهچائيندو
آهي.

جيڪڏهن توهان فکر جو روزو رکڻ ۾ ڪامياب ٿي
ويا ته شيطان کي شڪست ڏئي سگھو ٿا پلي جو مومنن لاءُ
شيطان جي دشمني تمام ضعيف ۽ ڪمزور آهي ۽ انسان کي
گھمراه ڪرڻ لاءُ شيطان جي طاقت ۽ سگھه بلڪل گھت آهي
پر اهو انسانن جي ڇڙواڳ نفسمان فائدو وشندو آهي جيڪو
هميشه انسانن سان گڏ آهي اهو انسانن جي نفس ۾ وسوسي
وجهي ان کي پنهنجو هم عقيده بٽائيندو ۽ نفس جي مدد
سان انسان جي وجود کي تباه ۽ برباد ڪري ڇڏيندو آهي ۽
پنهجي جهانن جي خوشختيءَ کان محروم ڪري ڇڏيندو آهي
شيطاني ووسن کي حدیث نفس کان چوٽڪاري حاصل
ڪرڻ جو رستو دنياوي فکرن کي ختم ڪرڻ آهي جيڪو
پنهنجي نفس کي دنياوي فکرن کان بچائي ان کان برا ڪم
۽ گناه نه ٿيندا آهن اهڙيءَ ريت ان کي هميشه جي خوشختي
حاصل ٿيندي آهي ڇو ته صحيح ۽ سالم فکر انسان کي ڏڪ
سُور ۽ دنياوي فکرن کان چوٽڪارو ڏياريندو آهي جيڪي
دنياوي فڪرون انسان جي سعادت کي ويران ڪنديون آهن.

صحیح ۽ سالم فکر جا طریقا

۱. دقت، تامل، ۽ سوچ جي ذريعي فکر کي سالم ڪرڻ
 دقت ۽ غور ۽ فکر فکرن جي بررسی ۽ تحقیق
 فکر جي تصحیح ۽ غلط ۽ فاسد فکر کي ختم ڪرڻ ۾
 مهم ڪردار ادا ڪري ٿي اللہ جو مقرب ملائڪ جبرائیل پاڻ
 سڳورن لاءِ هڪ دعا کٿي آيو ته جيئن اها امت لاءِ نعمت ٿئي
 ۽ امت ان مان فائدو وئي ان دعا ۾ آيو آهي:
 وَالْهَمَّتَنِي رُشْدٰي بِنَفْضُكَ، وَأَجْلَيْتَ بِالرَّجَاءِ لَكَ قَلْيَ وَأَزْلَتَخُدْعَةَ
 عَدُوِّي عَنْ لُبِّي وَصَحَّحْتَ بِالتأمِيلِ فِكْرِي. (۱)
 پالھثار تو پنهنجي باجهه سان مونکي منهنجي هدایت جو
 الهام ڪيو تو سان اميد رکڻ ئي منهنجي دل کي روشن
 ڪيو ۽ سوچ دقت ۽ تامل جي ذريعي منهنجي فکر کي
 سالم ڪيئي

۲. پيت پري کائڻ کان پرهيز ڪرڻ
 فکر کي صحیح ڪرڻ ۽ تامل ۽ دقت تي قدرت حاصل
 ڪرڻ لاءِ پيت پري کائڻ کان پرهيز ڪرڻ ضروري آهي چو ته
 جيڪڏهن کائڻ پيئن پنهنجي حد کان وڌي وڃي ته اهو فکر
 کي فاسد ڪرڻ ۾ اثرانداز ٿيندو آهي فکر جو سُکون جسم
 جي سکون سان گنڍيل آهي فکر ان وقت ئي سکون ۾
 هوندي جڏهن پيت جي پريل هجڻ جو احساس نه هجي تڏهن
 ئي انسان جو ذهن بُرين ۽ شيطاني فکرن ۾ ٻڏل رهڻ کان
 محفوظ رهندو .

حضرت امیر المؤمنین جن فرمائی تا:

مَنِ افْتَصَرَ فِي أَكْلِهِ كَثُرَتْ صِحَّتُهُ وَصَلَحَتْ فِكْرَتُهُ. (۱)

جیکو به کاڌي پیتي ۾ ضروري حد تائين اکتفاء کري ته
ان جي جسماني صحت به گھڻي ٿيندي ۽ فکر به اصلاح
ٿيندي.

پیت ڀري کائڻ جي ڪري بدن جا بخار وڌي ڪري دماغ
ڏانهن ويندا آهن ۽ شیطان جي نافذ ٿيڻ جي قدرت وڌي
ويندي آهي انهيءَ ڪري ئي بريون ۽ فاسد فکرون ۽
شیطاني وسوسه به وڌي ويندا آهن گھڻي کائڻ کان پرهيز
ڪرڻ جي صورت ۾ بدن جا بخار گھڻجي ڪري شیطان جي
نفوذ جا رستا به گھڻجي ويندا آهن ۽ فکر جي اصلاح ٿيندي
آهي.

۳ فکري اشتباهن ۾ مُندل ماڻهن کان پرهيز ڪرڻ
صحیح ۽ سالم فکر لاءِ اهڙن ماڻهن کان پري رهڻ
ضروري آهي جيڪي فکري اشتباهن ۾ مُندل هجن هر ڳالهه
کي جلد قبول ڪرڻ وارن ماڻهن کان دوری انسان کي
فکري اشتباهن کان محفوظ رکي ٿي جلدی ڳالهه مجڻ وارا
ساده ماڻهو ۽ جيڪي ماڻهو جلدی ٻئي کان ڏوکو کائين آهي
فکري لحاظ سان ضعيف ۽ ڪمزور هوندا آهن .

حضرت امیر المؤمنین جن فرمائی تا:

مَنْ ضَعُفتْ فِكْرَتُهُ فَوَيَّبْتُ غَرَّتُهُ. (۲)

.....
1. شرح غرر الحكم ۳۷۲/۵

2. شرح غرر الحكم ۲۸۰/۵

جن جي فکر ضعيف هجي ان لاء فريب ۽ ڏوكوکائڻ قوي
ٿي ويندي آهي .

ڪمزور فکر انسان جي لاء ڏوكى کائڻ جا امكان
فراهم ڪندي آهي چوته جڏهن اهڙن ماڻهن ۾ غور ۽ فکر
ڪرڻ جي سگه گهٽ هوندي آهي ته پوءِ وهر ۽ خيال جي
سگه وڌي ويندي آهي ان ڪري أهي بین جي راء ۽ نظرین
کي جلدي قبول ڪندا آهن چو ته وهر ۽ خيال جو غلبو قبول
ڪرڻ جي سگه کي ايجاد ڪندو آهي پر سوچ ۽ فکر دليل ۽
برهان قبول ڪرڻ جي حالت کي شرط ۽ شروطن سان
مڃيندي آهي انهيءَ ڪري ئي محمد وآل محمد جي فرمانن ۽
تعلیمات ۾ فكري اعتبار سان ضعيف ماڻهن سان اُت ويه ۽
واسطي رکڻ کان منع ڪيو ويو آهي.

ته جئين انهن جي صحبت جي ڪري انهن جا اشتباہ بین
جي فکرن ۾ منتقل نه ٿي وڃن .

تمرڪز، فکر غور و فکر جي قدرت ۾ واد جو سبب
ٿئي ٿو

جيڪو به غور ۽ فکر ڪري رهيو هجي ان جي لاء
ذهني اطمینان آرام ۽ سکون ضروري آهي چو ته ذهني
تشویش تمرڪز فكري کان مانع آهي ۽ جڏهن فکر متمرڪز
(هڪ جاء تي) نه هجي ته ان جي طاقت گهنجي ويندي آهي.
تمرڪزءَ فکر لاء پُر سکون ۽ آرام وارو ماحدول ۽
فضا هجي جيڪو فڪر جي مُحيط ۽ دائري کي وسیع ڪري
اهڙيءَ ریت ئي هیجان ۽ روحي بدُسُکوني به فڪر کي
پوري طرح ڪنترول نٿا ڪري سگهن جيڪڏهن تمرڪزءَ

فکر جي قدرت پيدا شي وجي ته قوي ۽ قدر تمند فکر حاصل ٿيندي چو ته ان ۾ ڪوبه شڪ ۽ تردید نه آهي جيڪو تمرڪز ۽ فکر کي ڪيترين ئي حد تائين وڌائيندو آهي انهيءَ ڪري تمرڪز فكري جو طريقو سکو ۽ ان جي وچ ۾ ايندڙ رڪاوتن کي بر طرف ڪريو. تمرڪز ۽ فکر انسان جي باطنی ۽ روحی حالتن منجهان حاصل ٿيندي آهي انهيءَ ڪري ان کي تڪڙ ۾ حاصل ڪرڻ لاءِ مشق ڪريو ته جئين وقت گذرڻ سان گڏو گڏ اسان ۾ اها سگهه پيدا شي وجي ۽ اسان ان مان استفادو ڪريون ته ڪاميابيءَ تائين پهچڻ جا رستا اسان لاءِ گللي ويندا. ڪيتراي دانشمند ۽ محصلين نابغه طالبعلمون جي حالت تي ساڙ جو شڪار تي ويندا آهن چو ته اهي ذهين نه هجڻ جي ڪري ڪاوڙيل هوندا آهن ڪڏهن ته بعض ليڪه هي عيقدو رکن ٿا. هڪ ذهين ۽ عادي يا عامر ماڻهن جي فکر ۾ فرق هي آهي ته نابغو پنهنجي ذهن کي خاص ۽ گهڻن طريقن سان استعمال ڪري انهن مان فائدو وٺندو آهي توهان به پنهنجي ذهن کي خاص ۽ گهڻن طريقن سان استعمال ڪري ان مان فائدو وٺڻ جي سگهه رو ٿا" ڪجهه ماڻهو اهو خيال ڪندا آهن ته نابغو ۽ ذهين ماڻهو نديپڻ کان ئي غير معمولي حافظي جو مالڪ هوندو آهي پر انهن جو اهو خيال صحيح نه آهي چو ته ڪيترن ئي ذهين ماڻهن ۾ وڏي ٿيڻ تائين ذهانت نالي ڪاشيءَ نه هوندي آهي ايستائين ڪجهه پنهنجي والدين ۽ تربیت ڏيڻ وارن جي نظر ۾ ٻاراڻي ذهن جا مالڪ هئا آئن استائن جيڪو دنيا ۾ ذهين

ترین ماثهو طور سجا تو وجي ٿو اهو به انهن ماظهن منجهان هڪ آهي.

ڪيٽرن ئي ذهين ماظهن پنهنجي ذهانت ۽ ڏاھپ کي عمر جي آخری حصي ۾ سنواريو پلي جو ڪجهه ذهين ماظهن ۾ ذهانت جون نشانيون آهن.

پر اها ان ڳالهه جي دليل نه آهي ته سڀني ذهين ماظهن ۾ ذهانت جون نشانيون ندي پڻ کان ئي ظاهر هونديون آهن چو ته جئين اسان عرض ڪيو سين ته ٿي سگهي ٿو ته انسان فكري سگهه مان فائدو حاصل ڪندي هڪ نئين فوق العادات ۽ استثنائي شخصيت جو مالڪ ٿي وڃي ذهني فڪر جو تمرڪز فڪر جي سگهه ۾ وڌيڪ فائدو حاصل ڪرڻ جو هڪ موثر طريقو ۽ رستو آهي فڪر ۽ تمرڪز فڪر ايٽرا ته اهم آهن جو اسان ان جي هزارن منجهان هڪ ڳجهه کي به ڳولي نه سگهيا آهيون فڪر کي جسم جي صورت ڏيڻ ۽ فڪر موجودات کي ايجاد ڪرڻ اهڙن مسئلن منجهان هڪ آهي جن جي ڄاڻ نه ٿي سگهي آهي جهڙيءَ ريت اسان روح جي حقiqet به کي نتا ڄاڻيو اهڙي طرح فڪر جي حيقiqet به اسان لاءِ اڻجاتل آهي چو ته غور ۽ فڪر جو سرچشموم روچ آهي چو ته جيڪو ماثهو پنهنجي رُوح وڃائي ويهي اهو تفكر ۽ تدبر تي قدرت نه ٿو رکي بس روح منجهان فڪر پيدا ٿيندي آهي ۽ ذهن هڪ ذريعي آهي ۽ وسيلو آهي جنهن جي مدد سان روح انسان جي غور ۽ فڪر کي ظاهر ڪندي آهي جهڙيءَ ريت اك روح جي لاءِ وسيلو آهي جو انسان روح تي تسلط جي ذريعي اکين سان شين کي ڏسندو آهي.

بحث جو نتيجو

توهان غور ۽ فکر، تفکر ۽ تعقل جي ذريعي بلند عظيم
۽ وڏن قيمتي خزانن کي پنهنجي ذهن مان باهر ڪوي، تامل
۽ دقت جي ذريعي پنهنجي فڪرن مان قيمتي گوهر حاصل
ڪريو جو ڪيترائي قيمتي خزاننا انهن خزانن جي سامهون
بي قيمت ۽ اطمئنه ٿيو وڃن.

پنهنجي فڪر کي مت مرڪز ڪريو ۽ تمرڪز فڪر جي
سگھ مان فائدو وٺندي پنهنجي عقلبي ۽ ذهني طاقت کي
وذايو غور ۽ فڪر جي ذريعي توهان نه رڳو پنهنجي ذهن ۽
پنهنجي ڄاتل ضمير ۾ تحولات ايجاد ڪري سگھو ٿا بلڪله
پنهنجي ان ضمير ۾ به تبديليون آهي سگھو ٿا جنهن کي
توهان نه ٿا ڄاڻيو فڪر توهان جي نفس ۽ روح جي لاءِ
چڪمڪ آهي چوته توهان جنهن موضوع جي باري ۾ سوچو
اها فڪر توهان کي ان ڏانهن چڪيندي.

فڪر ڪرڻ جي ذريعي فضائل ۽ مناقب اهليت جي
ذريعي سان پنهنجي روح کي ٻلندين تي وٺي وجو ته جئين
ان خاندان لاءِ مجنوب ٿي سگھو ۽ انهن ڏانهن چڪجي
سگھو.

هن ڪائنات، آسمان ۽ زمين جي ملڪوت ۽ اللہ جي
آيتن نشانين منجهان ظاهر ٿيندڙ عظمتن ۾ غور ۽ فڪر
سان توهان ۾ وڌيون تبديليون پيدا ٿينديون
فڪري اشتباهن ۾ مُندل ماڻهن جي اٿ ويه ۽ صحبت
کان پاسو ڪريو ۽ سوچ رکڻ وارن ماڻهن سان اٿو ويهو

فکر و هدف

۲۴

به یک تدبیر نیکو آن توان کرد
که نتوان با سپاه بیکران کرد
به رأی لشکری را بشکنی پشت
به شمشیری یکی تا ده توان کشت

.....

هدف یه مقصد

بهترین هدف یه مقصد کی انتخاب کريو

هن ٿوري ڄمار ۾ وقت وڃائڻ وارن ڪمن کان پرهيز
ڪريو ۽ اهڙن مهم ۽ ضروري ڪمن ۾ پنهنجو وقت گذاريyo
جيڪي دنيا ۽ آخرت ۾ پنهنجي لاءِ فائديمند ثابت ٿين، اسان
کي گهرجي مهم ۽ ضروري مسئلن کي پنهنجو هدف ۽
مقصد قرار ڏيون ۽ ان هدف ۽ مقصد تائين پهچڻ جي
ڪوشش ڪريون ۽ غير ضروري ڪمن ۾ وقت وڃائڻ سان
اسان پنهنجا بنادي ۽ ضروري ڪم وساري و ڀهندادا سين ۽
خلقت جي متاهين ۽ عالي مقصد تائين نه پچي سگهندادا سين.
مولانا اميرالمومنين علي عليه السلام جن فرمائين ٿا:
مَنْ اشْتَغَلَ بِغَيْرِ الْمُهِمِّ، ضَيَّعَ الْأَهَمَّ. (١)
جيڪو غير ضروري ڪمن ۾ رذل هوندو اهو مهم ۽
ضروري ڪم وڃائي ويهدنو

بیکار ۽ هرو پرو جي مسئلن ۾ مصروف رهڻ سان اعلي ۽ متأهين مقصدن تائين نه پهچي سگهندما سين ۽ پشي رهجي وينداسين اها هڪ حقيقت آهي ته جنهن کي امير المؤمنين ٿورڙن لفظن ۾ بيان ڪيو آهي ته جئين ان مان پوري انسانيت خاص طور تي جوان نسل سبق وٺي. جيڪڏهن بشريت مولا جي ان فرمان مان سبق وٺي ته دنيا ۾ وڌيون تبديليون وجود ۾ اينديون ۽ ڇو ته اسان جي ڄمار ٿوري آهي ۽ اسان ۾ سڀن ڪمن ڪرڻ جي سگهه نه آهي ان لاءِ ان ڄمار کي عظيم ۽ سٺن ڪمن ۾ گزارڻ گهرجي ۽ هرو پرو ۽ بيکار ڪمن ۾ وقت ضایع ڪرڻ کان ڪڀائڻ گهرجي جنهن ۾ وقت جي زيان ۽ خساروي کان سوء ڪجهه حاصل ڪونه ٿو ٿئي .پهنجي ڄمار چڱي نموني فائدو وٺڻ ۽ ان کي ضروري ۽ قيمتي ڪمن تي گزارڻ لاءِ اسان کي گهرجي ته اسان جي فڪر جزئي مسئلن ۾ رذل نه هجي ته جيئن اسيں بهترین اهداف ۽ مقصدن کي حاصل ڪري سگهون.

مولانا علي عليه السلام جن فرمان تا:
 إِنَّ رَأْيَكَ لَا يَتَسْعُ لِكُلِّ شَيْءٍ فَقَرِغَهُ لِلْمُهْمَمِ (1)
 توهان جي فڪر سڀني ڪمن کي ڪرڻ جي سگهه ۽ وسعت نه ٿي رکي تنهن ڪري ان کي مهم ۽ ضروري ڪمن لاءِ استعمال ڪريو.

هدف یه مقصد جي نتيجي تي توجهه ڪريو. مهم ترين یه بهترین هدف کي چونڊڻ جي لاءِ ان جو نتيجو پوري طرح واضح یه علم ۾ هجي تنهن ڪري اهڙي ڪم یه جي لاءِ برنامو رٿيو وڃي جنهن جي نتيجي کي اسان پنهنجو مقصد قرار ڏئي سگهون یه ان بابت اسان کي پوري ڄاڻ هجي یه تحقيق کان پوءِ ان جو نتيجو اسان لاءِ روشن هجي ان ڪم جي نتيجي کي اهلبيت جي فرامين سان مقاييسو یه موازنو ڪرڻ کان پوءِ پنهنجي همت کي هدف تائين پهچڻ لاءِ طاقت ڏيو یه سُستي یه غفلت کان پرهيز ڪري ان کي ترك ڪرڻ کپي

پاڻ سڳورن فرمایو:

إِذَا هَمَّتْ بِأَمْرٍ فَتَدَبَّرْ عَاقِبَةَ فَإِنْ كَانَ خَيْرًا فَأَسْرِعْ إِلَيْهِ وَإِنْ
كَانَ شَرًّا فَانْتَهِ عَنْهُ۔ (۱)

جڏهن ڪنهن ڪم ڪرڻ جي همت ڪيو ته ان جي نتيجي بابت غورو فکر ڪريو جيڪڏهن اهو ڪم چڱو آهي ته اهو ڪم ڪريو یه جيڪڏهن اهو ڪم برو آهي ته نه ان کي چڏي ڏيو جڏهن توهان ڪنهن ڪم کي پنهنجو مقصد قرار ڏيو ته ان بابت تحقيق ڪريو یه ان جي نتيجي کي مشخص ڪرڻ کان پوءِ ان ڪم کي شروع ڪريو پوءِ ان کي اچ يا سڀائي ڪرڻ بدران واندڪائيه مان فائدو وٺدي ان ڪم کي انجام ڏيو جيستائين ڪارڪاوٽ نه اچي هي اها وات آهي جنهن تي

اسان جا بزرگ هليا توهان به انهن جي نقش قدم تي هلندي
 هن رستي کي طئي کريو
 انسان کي خلق کرڻ جو ڪهڙو مقصد آهي؟
 جهڙي طرح اسان چيوسين ته انسان جي زندگي ۾ ڪو
 مقصد هجڻ کپي ان ڪري ان کي وڏن ۽ عظيم مقصدن جي
 ڄاڻ هجڻ کپي ته جيئن انهن منجهان بهترین مقصد جي چونڊ
 ڪري انسان کي خلق کرڻ جو جيڪو راز آهي ان راز جي
 ڄاڻ اسان جي رهنماي ڪري سگهي ٿي خداوند عالم قرآن
 شريف فرمائي ثو:
 «وَمَا حَلَقْتُ الْجِنَّ وَالإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونَ».(1)
 مان جنن ۽ انسانن کي پيدا نه ڪيو آهي پر ان لاءٰ ته اهي
 منهنجي عبادت ڪن .

تفسير نور الثقلين ۾ ان آيت هيٺ امام صادق عليه السلام
 کان نقل ٿيل هڪ روایت کي ذكر ڪيو ويو آهي
 قال: خَرَجَ الْحُسَيْنُ بْنُ عَلَيٍّ عَلَى أَصْحَابِهِ فَقَالَ: أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ
 اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ ذِكْرُهُ، مَا حَلَقَ الْعِبَادُ إِلَّا لِيَعْرُفُوهُ، فَإِذَا عَرَفُوهُ عَبَدُوهُ،
 فَإِذَا عَبَدُوهُ اسْتَغْنَوُا بِعِبَادَتِهِ عَنِ عِبَادَةِ مَنْ سُواهُ، فَقَالَ لَهُ رَجُلٌ:
 يَابْنَ رَسُولِ اللَّهِ يَا بْنَ أَنَّتَ وَأَمَّيْ فَمَا مَعْرِفَةُ اللَّهِ؟ قَالَ: مَعْرِفَةُ أَهْلِ كُلِّ
 زَمَانٍ إِمَامَهُمُ الَّذِي تَجَبُّ عَلَيْهِمْ طَاعَتُهُ (2)

امام صادق عليه السلام جن فرمadio ته امام حسين عليه
 السلام پنهنجي اصحاب ۾ آيا ۽ فرمadio ايهالناس، الله
 تعالى پنهنجي بانهن کي پيدا نه ڪيو آهي مگر ان لاءٰ ته اهي

1. سوره ذاريات آيت ۵۶

2. تفسير نور الثقلين: 122/5

ان کی سیحائین جڏهن هو ان کی سیحائیندا ته پوءِ ان جي عبادت ڪندا ۽ پوءِ ان جي عبادت ذريعي غير جي عبادت ڪرڻ کان بي نياز ٿي ويندا هڪ شخص مولا کي عرض ڪيو اي فرزند پيغمبر منهنجا ماڻ پيءُ او هان تان قربان ٿين الله کي سیحائڻ ۽ ان جي معرفت خدا ۽ الله کي سیحائڻ مان مراد چا آهي ؟ مولا فرمایو : ته هر زمانی جا ماڻهو پنهنجي وقت جي امام کي سیحائين جنهن جي اطاعت انهن جي مٿان فرض آهي ان آيت ۽ ان روایت مان اها ڳالهه واضح ٿئي ٿي ته جنن ۽ انسانن کي خلق ڪرڻ جو مقصد بندگي ۽ عبوديت جي رتبی تائين پهچڻ آهي ۽ ان رتبی تائين انسان تڏهن پهچندو جڏهن الله جي معرفت هوندي جيڪو الله جي معرفت ۽ سیحائڻ رکي ٿو ان کي امام عصرعج جي مرتبی جي سیحائڻ ۽ معرفت به هجڻ گهرجي . بس پوءِ هن زمانی هر اسان جو وظيفو ۽ فرض هي آهي ته اسين امام زمان جي معرفت ۽ سیحائڻ رکون ۽ امام جي خدمت ڪرڻ پنهنجي زندگي جو هدف ۽ مقصد سمجھون چو ته امام صادق عليه السلام پنهنجي ڪلام هر ان زمانی جي سڀني شيعن ۽ مقام ولایت کي سیحائڻ وارن جي وظيفي کي هن طرح بيان فرمائڻ ٿا :

لَوْ أَدْرَكْتُهُ لَخَدَمَتُهُ أَيَّامَ حَيَاةِي.

جيڪڏهن امام عصر جي زمانی هر هجو ته جيستائين زنده هجو انهن جي خدمت ڪندا رهجو گذريل ڳالهين ۽ مطالب مان اها پروڙپوي ٿي ته اسان کي مقام عبوديت تائين پهچڻ ۽ معارف ديني کي حاصل ڪرڻ کان پوءِ امام زمان

جي چگي نموني خدمت ڪرڻ گهرجي ته جيئن سندن جي
 بابرڪت وجود مان ڪجهه پرائي سگهون ۽ انهن جي خادمن
 مان اسان به ڳڻيا ويون بيشك هر زماني ۾ دين امام ۽
 حجت زمان جي خدمت ڪرڻ انهن ماڻهن جي ريت رهي آهي
 جن عبوديت جي رتبوي کي حاصل ڪيو سلمان ابوذر قنبر
 مقداد ۽ اهلبيت جا سڀ خاص اصحاب بندگي جي رتبوي ۽
 مقام عبوديت تائين پهچڻ کان پوءِ پنهنجي سموروي ڄمار
 اهلبيت جي خدمت ۾ رُذل رهيا ۽ ڪامياب ٿي ويا هي انهن
 ماڻهن جي وات آهي جن خلقت جي هدف ۽ مقصد کي سجا
 توهان به ان وات تي هلو ته جيئن ڪامياب ٿي وجو.
 از گنج جهان به جز خزف نداري
 راههالي برائي رسيدن به هدف
 جيڪڏهن توهان جو زندگي ۾ کو مقصد نه آهي ته دنيا جي
 خزاني ۾ توهان کي هڪ پشتكان سواءِ ڪجهه به حاصل نه
 ٿيندو

مقصد ۽ هدف تائين پهچڻ جا طريقا

١_ پنهنجي مقصد جي حاصل ٿيڻ جي اميد
 گهڻا ماڻهو علوم ۽ معارف ۾ هڪ وڌي مرتبوي ۽ ترقى
 جا خواهشمند هوندا آهن ته جيئن اهي به وڏن ماڻهن وانگر
 پنهنجي قوم جي سڌاري لاءِ هڪ اثراثتو ڪردار ادا ڪري
 سگهن ۽ ماڻهن کي معنوويت جي وات ڏيڪارين ۽ انهن جي
 رهنمائى ڪن اها هڪ اهڙي خواهش ۽ چاهت آهي جيڪا
 گهڻن ماڻهن ۾ پاتي ويندي آهي پر اهي ماڻهوانهن وڏن

یەعظیم ماطھن جی ڪامیابی جی راز کان چاٹو نه آهن جن تاریخ جی صفحن کی پنهنجی نالی سان روشن ڪیو اھی ان خواھش ۽ آرزو کان نا اميد ٿي ڪري ان کی ٺلھو خیال سمجھن ٿا اهلبیت جی مكتب کان سکیل انسان سازی جی سبقن کی نظر ۾ رکندي ۽ انهن وڏون جی (حیات ڏیندر رہنمائی) جیڪا اسان جی دلین کی روشن ڪندي آھی مان اها حقیقت روشن ٿئي ٿي ته وڏا هدف ۽ مقصد ۽ وڌيون خواھشون اهڙین شین منجهان آھی جنهن جی اهلبیت پنهنجی مجھ وارن ۽ پیروڪارن کی تلقین ڪئي آھي ۽ انهن کی نامايدی مان ڪیدی ڇڏیاٿون انهن عظیم هستین ن رڳو پنهنجی حدیثن ۽ فرمائن ۾ بلڪ پنهنجی دعائن ۾ به اسان کی اميد جو سبق ڏنو انهيءَ ڪري انهن اسان کی اھو حکمر ڏنو ته جمعی جی ڏینهن هيءَ دعا پڙھو:

اللّٰهُمَّ اجْعَلْنَا مِنْ أَقْرَبِ مَنْ تَقَرَّبَ إِلَيْكَ. (1)

پالٿهارا اسان کی انهن جی ويجهو ڪر جيڪي تنهنجي ويجهو هئا اهڙيون دعائون هران شخص لاءِ اميد جو سبق آهي جيڪو پنهنجي پاڻ کي گهٽ سمجھي ٿو اهي دعائون اهلبیت جي پیروڪارن جي دليل ۾ عالي مقصد تائيں پهچڻ لاءِ اميد جو ڏيئو آهن

هڪ نڪتي جو تذڪر

پنهنجي مقصد جي مخالفن جي صحبت ڇڏي ڏيو انهن سان گڏ اٿڻ ويھڻ سان ناميد پيدا ٿيندي آهي جيڪا توھان جي ارادي ۽ مقصد تي اثرانداز ٿيندو جيڪڏهن توھان اهڙن ماڻهن سان اٿڻ ويھڻ تي مجبور آهيو ته انهن کي پنهنجي مقصد جي بابت نه ٻڌايو ۽ اهوراز پنهنجي دل ۾ ئي لڪائي رکو ڪجهه ماڻهوبيں تي توکون ۽ ٿنول ڪري انهن جو مستقبل تبديل ڪري چڏيندا آهن ۽ اهي پاڻ وانگر ٻين کي به انهن جي عظيم مقصد تائين پهچڻ کان مايوس، نا اميد ڪري چڏيندا آهن ۽ انهن جي ڪاميابي جي وات ۾ ڪندا وچائيenda آهن اهڙا ماڻهو توھان جي ترقى جي وات ۾ رکاوٽ آهي اهي ڪجهه لفظن جي ذريعي توھان کي توھان جي مقصد ۽ ڪاميابي کان ڦيرائي سگهن ٿا اهڙي حالت ۾ توھان جو فرض هي آهي توھان انهن کي سڃاطيو ۽ انهن جي گڻ لفظن سان ناميد نه ٿيو.

2_ مقصد کي حاصل ڪرڻ ۾ طلب ۽ ڪوشش جو ڪردار

انسان کي بلند ۽ عالي مرتبه مقامات کان روڪڻ لاء شيطاني سازشون به اثرانداز ٿينديون آهن شيطان مختلف قسم جا وسوسه وجھندو آهي ته چا ايترین مشكلات جي هوندي ان وات تي هلڻ ممڪن آهي؟ چا پنهنجي هدف کي پوري عظمت سان گڏ حاصل ڪري سگهندين ۽ چا.....؟ اهڙي طرح بيا سوين سوال، ڪڏهن ڪڏهن شيطان نه رڳو

ڪم شروع ڪڻ کان پهريان ئي وسوسن ۽ گھمراه ڪندڙ خيان سان مايوسي ۽ ناميدى پيدا ڪندو آهي بلڪ ڪڏهن ته اذ وات ۾ به گمراه ڪري ڇڏيندو آهي ، عظيم مقصدن جي گھر ڪڻ وارا توجهه ڪن انسان اهڙيءَ ريت خلق ٿيو آهي جو جيڪڏهن ڪجهه وقت سختين ۽ ڏڪن کي برداشت ڪري ته ان جون مشڪلاتون ۽ مصيپتون آسانيءَ ۽ سُک ۾ تبدل ٿي وينديون آهن جيڪڏهن شروعات ۾ برنامو ڏکيو به هجي ته تڪرار جي ذريعي ان جي عادت ٿي ويندي آهي ان کانسواء اللہ سائين عظيم مقصد رکڻ وارن جي تڪلiven کي آسان ڪندو آهي ۽ اهليبيت جي مدد عطا ڪري انهن مشڪلن کي حل ڪندو آهي حقiqet به انهن مسئلن مان هڪ آهي چو ته حق به ڪڙو ڏکيو هوندو آهي خاص طور انهن ماڻهن لاءِ جيڪي گناهن جي پليتي ۾ ٻڌل حوس ۽ شيطاني وسون جا پيروڪار هجن اهڙن ماڻهن لاءِ حق ڏاڍو ڳرو هوندو آهي چو ته اهو انهن جي گھر مطابق نه هوندو آهي پر حقiqet جا طالب ۽ حقiqet تائيں پهچڻ جي خواهش رکڻ وارن لاءِ حق ڳرو نه هوندو آهي.

مولانا علي جن فرمائنا تا :

وَالْحَقُّ كُلُّهُ ثَقِيلٌ وَقَدْ يُخَفَّفُهُ اللَّهُ عَلَى أَقْوَامٍ طَلَبُوا الْعَاقِبَةَ. (1)
سمورو حق ڳرو آهي پر خدا عاقبت جي ڳولا ڪڻ وارن لاءِ ان کي هلكوڪري ڇڏيندو آهي.

انهن فرمانن مان اها پروژ پوي شو ته گولا مشکل کي آسان
کرڻ ۾ وڏي اثرائي آهي وڏن هدفن کي ڏکيو ۽ انهن تائين
پهچڻ کي نا ممڪن سمجھڻ وارا اهڙا ماڻهو هوندا آهن جن
کي اميد ” طلب کي حاصل ڪرڻ جي سانهه نه هوندي آهي
جن پنهنجي ارادي کي حاصل ڪرڻ جي ڪوشش ڪئي آهي.

پنهنجي مقصد تائين پهچي ويا پوءِ پلي جو انهن
جومقصد ۽ انهن جي چاهت ڏکي چونه هئي پر چو جو اهي
پوري طرح ان کي حاصل ڪرڻ جي ڪوشش ڪندا رهيا ان
لاءِ نيث انهن جون سختيون ۽ مشڪلون سهولت ۽ آسانيءِ ۾
تبديل ٿي ويون جو پاڻ به تصور نه پيا ڪري سگهن ته هو
پنهنجي مقصد تائين پهچي ويا آهن.

يقين ڪريو ته ڪنهن شيءِ جي طالب لاءِ گولا ڪرڻ ۽ ان
کي حاصل ڪرڻ لاءِ هر ممڪن ڪوشش سان ان شيءِ کي
حاصل ڪرڻ کانپوءِ خوشي ۽ سکون ملندو آهي ان لاءِ
ڪاميابي ۽ عظيم مقصدن تائين پهچڻ لاءِ ڪوشش ڪريو ان
کي حاصل ڪرڻ لاءِ گولا ڪريو ته جيئن ان کي حاصل ڪرڻ
جي وات سڌي ٿي.

ڪُند ڪُڙچ ۾ وڃي ويٺڻ ۽ هٿ تي هٿ رکي ويٺڻ سان
۽ خيان ۾ بُدل رهڻ سان انسان پنهنجي مقصد تائين نه ٿو
پهچي سگهي اهي ماڻهو ئي پنهنجي دلي خواهش ۽ مقصدن
تائين پهچي سگهن ٿا جيڪي انهن کي حاصل ڪرڻ لاءِ گولا
۽ ڪوشش ڪن. جيڪڏهن ڪو ماڻهو پنهنجي مقصد کي
حاصل ڪرڻ جي ڪوشش ڪري ته ائين ناهي جو هن کي
ڪجهه به حاصل نه ٿئي جيڪڏهن هو سموريو مقصد تائين نه

پهتو ته ڪجهه نه ڪجهه ضرور ان کي حاصل ٿيندو اهو
پنهنجي سر پاڻ هڪ اهم نتيجوآهي جيڪو طلب ۾ لکيل
آهي

مولاي علي عليه السلام جن فرمائين ٿا:
مَنْ طَلَبَ شَيْئًا نَالَهُ أَوْ بَعْضَهُ. (١)

جيڪڏهن کو ماڻهو ڪنهن شيء جي طلب ڪري ته يا هو
سموري شيء کي يا ان جي ڪجهه مقدار کي حاصل ڪندو
اهڙي ريت وڌي ۽ قيمتي هدف جي چونڊ ڪريو ۽ ان کي
حاصل ڪرڻ جي لاءِ محنت ۽ ڪوشش ڪريو اهڙيءَ ريت
توهان پنهنجي مقصد تائين پهچي ويندو يا پنهنجي مقصد
جي ڪجهه حصي کي حاصل ڪري وندو

3 _ بزرگ هستين جي خدمت ۾ رهڻ

اهليت جي مكتب ۾ ڪمال جي وڏن مررتبن ۽ مرحلن
تائين پهچڻ کي تمام اهم قرار ڏنو ويو آهي انهي ڪري
اهليت جي ڪيترن ئي فرمانن ۾ ان بابت آيو آهي جيڪڏهن
انسان ان تي عمل ڪري تي ان جو مستقبل روشن ٿي ويندو
انهن فرمان منجهان هڪ بزرگ هستين سان گڏ انهن جي
خدمت چاڪري ۾ رهڻ آهي جيڪي پنهنجن عظيم مقصدن
کي حاصل ڪرڻ ۾ ڪامياب ٿي ويا

امام صادق کان هڪ شعر جي ضمن ۾ نقل ٿيو آهي :
عَلَيْكَ بِأَهْلِ الْعُلَى. (٢)

.....
1. شرح غرر الحكم: ٥/٢٠.

2. بحار الانوار: <4/24>

توهان جي مثان فرض آهي ته توهان بلند مرتبه شخصيتن سان گذ رهو، چو ته اهڙن ماڻهن کي ڏسڻ انهن جي ڪچوري ۾ ويءِ ماڻهن انسان جي ارادي کي طاقتور بُلائي انکي وڏن مقصدن جي وات ڏيڪاريندو آهي اهڙن ماڻهن جي همت وڌائييندي آهي انهن جو بلند مرتبو بي مقصد ماڻهن کي سجاڳ ڪندو آهي جي ها! توهان انهن عظيم ۽ بزرگ هستين جي خدمت ۾ بلند ۽ قيمتي مقصدن کان ڄاڻو ٿيندوء ۽ توهان ۾ انهن مقصدن تائين پهچڻ جو شوق وڏندو وڏن مقصدن تائين پهچڻ جي لاءِ نفس جي مخالفت جيڪي ماڻهن وڏن مقصدن تائين پهچڻ جي خواهش رکندا آهن اهي سستي، کي ڇڏي نفساني خواهشن سان جوان جيان جنگ چو ٿيندا آهن. مولا علي جن فرمائنا ٿا:

مَنْ أَحَبَّ نَيْلَ الدَّرَجَاتِ الْعُلَىٰ فَلَعْلَهُ الْهَوَى. (١)

جيڪو ماڻهو وڏن عالي مرتبن تائين پهچڻ چاهي ٿو اهو پنهنجي هواءنفس تي غالب اچي هي ملڪوتی فرمان ملڪ ۽ ملڪوت جي ولايت جي مالڪ مولا علي جي زبان مبارڪ مان نكتو آهي ان ۾ انهن سمورن انسان لاءِ هڪ سبق آهي جيڪي بلند مقصدن کي حاصل ڪرڻ جي ڪوشش ۾ آهي ۽ جيڪي ديني ۽ معنوی رتبن کي حاصل ڪرڻ لاءِ محنت ڪري رهيا آهن هي آسماني فرمان سمورن انسان خاص طور تي نوجوانن ۽ جوانن لاءِ هڪ وڏو سنیهو آهي جيڪي روشن مستقبل جي خواهش رکن ٿا.

5- عظیم مقصدن تائین پهچن لاء اهلبیت سان توسل

جیئن ته انسان هر نیک ۽ چڱی کم کرڻ لاء ٿن شین
جو محتاج هوندو آهي
1 پکو، مضبوط ارادو

2 ذهن ۾ موجود مقصد کي حاصل ڪرڻ جي سگه
3 اللہ پاک جي توفيق جيڪو ان جي مدد ڪري
انهن ٿن شين مان مان جيڪڏهن ڪنهن هڪ ۾ به
ڪمزري هجي ته برنامي کي انعام ڏيڻ ۾ اڳيرائي نه ٿيندي
۽ کم بيهي ويندو انهن ٿن شرطن ۽ مقصد تائین پهچن لاء
اهلبيت کي وسيلو قرار ڏيو اسان زيارت اميرالمؤمنين ۾
پڙهند آهيون:

بِكَ آتَوْسَلُ إِلَى اللَّهِ فِي بُلُوغِ مَقْصُودِي. (1)

پنهنجي هدف ۽ مقصد تائين پهچن لاء توهان کي الله
ڏانهن وسيلو قرار ڏيان تو نه رڳو کم جي شروعات ۽ انهن
شرطن کي حاصل ڪرڻ لاء بلک مقصد جي حاصل ٿيڻ تائين
انهن سان متولس رهو ۽ الله جي جانشين ۽ ڪائنات جي
اميرن کي الله جي فيض ۽ مقصدن تائين پهچن لاء
وسيلوقرار ڏيو.

بحث جو نتيجو

بهترین ۽ عالي مقصدن کي سجاڻيو ۽ ان جي چونڊ ڪريو پکي په ۽ ارادي سان مقصد تائين پهچڻ جي جاڪوڙ ڪريو بي همت ماڻهن کان پرهيز ڪريو ۽ بلند مقصد رکڻ وارن ماڻهن سان صحبت ۽ اٿ ويه ڪريو ته جيئن انهن جي ذريعي توهان جو عالي ۽ قيمتي مقصد مشخص ٿي سگهي جڏهن توهان حيققي ۽ واقعي طور تي بهترین مقصد کي حاصل ڪرڻ لاءِ ڪوشش ڪندو ته اللہ سائين توهان جي لاءِ سختين ۽ مشڪلن کي آسان ڪري چڏيندو خبردار هوشيار رهو ته هي رنگين دنيا توهان کي پنهنجي عالي انساني هدف کان پري نه ڪري چڏي ۽ توهان نا حق کي حق نه سمجھي ويهو انسان کي پيدا ڪرڻ جو مقصد اللہ سائين جي عبادت ڪرڻ ۽ عبوديت جي مرتبی تائين پهچڻ آهي اهو تڏهن ٿيندو جڏهن ولايت جي رتبى جي سجاڻ ٿيندي ۽ معارف الهي کي حاصل ڪري ان مان فائدو حاصل ڪريون جيڪو اللہ سان ويجهڙائي جو نتيجو آهي يقين ڪريو ته عبوديت جي مرتبى ۽ معارف کي حاصل ڪرڻ کان پوءِ اهلبيت جي حياتي ڏيندرڙ مكتب ۽ خاص طور تي امام زمان جي خدمت ڪريو اها اللہ پاڪ سان ويجهڙائي جي ڀلي وات آهي اللہ جو قرب

حاصل ڪڻ لاءِ ان وات کي پنهنجو مقصد قرار ڏيو ۽ ان
تائين پهچڻ جي جاڪوڙ ڪريو.

تا رشته زندگى به کف مى باشد
اقبال تو در برج شرف مى باشد
عمر تو بود صدف در اين بحر وجود
در صدف عمر، هدف مى باشد

.....

فهرست

2.....	فکر جي اهميت
4.....	فکر جي اذام
5.....	فکر جي اهميت جا ڪجهه راز
7.....	گناه بابت سوچڻ جواثر
9.....	فکر ڪرڻ ايمان ۽ يقين ۾ واد جو ڪارڻ آهي
11.....	تفکر بصيرت ۽ دگهي سوچ جو وسيلو آهي
15.....	فکر جو روزو
17.....	صحيح ۽ سالم فکر جا طريقا
22.....	بحث جو نتيجو
24.....	هدف ۽ مقصد
29.....	مقصد ۽ هدف تائين پهچڻ جا طريقا
31.....	هڪ نكتي جو تذكر
37.....	بحث جو نتيجو
39.....	فهرست